

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 217/2013
18.12.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Г., због кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.822/13 од 03.12.2013. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1237/13 од 22.05.2013. године, у седници већа одржаној дана 18. децембра 2013. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.822/13 од 03.12.2013. године као основан, и **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1237/13 од 22.05.2013. године и предмет враћа Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К бр.139/11 од 19.07.2012. године, окривљени Р.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешког убиства у покушају из члана 114. тачка 5. у вези са чланом 30. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од седам година. У ову казну, окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 06.09.2011. године, па надаље.

На основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – ножа дршке браон боје, дужине 31,5 цм.

Истом пресудом, окривљени Р.Г. је на основу одредбе члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе за кривично дело силовања из члана 178. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3052/12 од 08.11.2012. године, делимичним уважавањем жалбе окривљеног Р.Г. и по службеној дужности, преиначена је пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.139/11 од 19.07.2012. године у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што су радње окривљеног, због којих је оглашен кривим, правно квалификоване као кривично дело убиства у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ, за које дело је применом одредаба члана 56. и 57. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 06.09.2011. године па надаље, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и у преосталом делу жалба окривљеног, одбијене као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

У поступку примене Закона о амнестији, окривљени Р.Г. је решењем Вишег суда у Зрењанину Кв бр.10/13 од 11.01.2013. године ослобођен од извршења 25% казне, односно ослобођен је извршења казне затвора у трајању од годину дана.

Након тога, Врховни касациони суд је у поступку одлучивања по захтеву за заштиту законитости, укинуо пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.3052/12 пресудом Кзз 18/2013 од 13.03.2013. године.

У поновном поступку, Апелациони суд у Новом Саду је донео пресуду Кж1 бр.1237/13 од 22.05.2013. године, те је делимичним уважавањем жалбе окривљеног Р.Г. и његовог браниоца, и по службеној дужности, преиначена је пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.139/11 од 19.07.2012. године у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног због кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези са чланом 30. КЗ, на основу чланова 56. и 57. КЗ осудио на казну затвора у трајању од четири године, у коју му је урачунао време проведено у притвору од 06.09.2011. године па надаље, док је жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и жалбе окривљеног и његовог браниоца у преосталом делу, одбио као неосноване и у непреиначеном делу првостепену пресуду потврдио.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1237/13 од 22.05.2013. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 423. став 3. ЗКП у вези са чланом 382. ЗКП ("Службени лист СРЈ", број 70/2001, 68/2002, "Службени гласник РС", број 58/2004 ... 76/2010), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијану пресуду, због учињене повреде закона на штету окривљеног.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, достављен браниоцу окривљеног Р.Г., Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Одредбом члана 604.став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11 и 121/11) који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика, оцењивати по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку, те је Врховни касациони суд побијане пресуде испитао и ценио према одредбама Законика о кривичном поступку који се примењивао до 01.10.2013. године ("Службени гласник РС", бр. 58/04, ... 76/10).

Основано се у захтеву Републичког јавног тужиоца истиче да је Апелациони суд у Новом Саду, приликом доношења пресуде Кж1 бр.1237/13 од 22.05.2013. године и изрицањем казне затвора у трајању од четири године окривљеном Р.Г. повредио одредбу члана 382. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/2010).

Наиме, Апелациони суд у Новом Саду је, приликом утврђивања казне у побијаној пресуди, пропустио да узме у обзир чињеницу да је окривљени применом Закона о амнестији ослобођен од извршења 25% казне затвора на коју је осуђен пресудом Кж1 бр.3052/12, на који начин је повредио забрану преиначења на горе (*reformatio in reus*). Ово стога што је, након доношења одлуке Врховног касационог суда Апелациони суд у Новом Саду био ограничен, у погледу изрицања казне, не само одлуком Кж1 бр.3052/12 од 08.11.2012. године, којом је окривљеном изречена казна затвора у трајању од четири године, већ и решењем Вишег суда у Зрењанину Кв бр.10/13 од 11.01.2013. године, којим је окривљени ослобођен од извршења 25% казне затвора, те на основу ког је одређено да издржава казну затвора у трајању од три године.

Како је, дакле, побијаном пресудом повређен закон на штету окривљеног (одредба члана 382. ЗКП који се примењивао у време доношења првостепене пресуде – "Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/2010, односно одредба члана 453. новог ЗКП, који се примењује од 01.10.2013. године - "Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/12 и 121/12) то је Врховни касациони суд усвојио захтев Републичког јавног тужиоца као основан и укинуо правноснажну пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1237/13 од 22.05.2013. године, а предмет вратио истом суду на поновно одлучивање.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/12 и 121/12), донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.